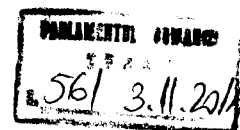

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

2105
22.10.2014

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată "*Lege pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români*", inițiată de domnul deputat PNL Nini Săpunaru împreună cu un grup de parlamentari din Grupurile parlamentare ale PNL și PD-L (Bp. 339/2014).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se, în principal, ca mențiunea privind stabilirea reședinței să nu se acorde în cazul în care numărul de persoane pe locuință și suprafața minimă utilă nu se încadrează în prevederile anexei nr. 1 din *Legea nr. 114/1996 privind locuințele, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

II. Observații

1. Precizăm că orice normă care reglementează aspecte referitoare la domiciliul/reședința persoanei trebuie să se circumscrie, în primul rând, prevederilor art. 25 alin. (2) din *Constituția României, republicată*, potrivit cărora „*fiecărui cetățean îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a emigra, precum și de a reveni în țară*”.

De asemenea, potrivit art. 86 alin. (1) din *Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare* „*cetățenii români au dreptul de a-și stabili sau schimba domiciliul sau reședința, în mod liber, cu excepția cazurilor anume prevăzute de lege*”. Conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, „*o persoană fizică nu poate avea decât un singur domiciliu și o singură reședință, cu excepția situației în care prin lege se prevede altfel*”.

Așadar, stabilirea domiciliului sau a reședinței, reprezintă un drept al persoanei, pe care îl exercită conform propriei voințe și în scopul realizării unui interes personal, profitând doar de îndeplinirea cerințelor legale destinate atestării acestora prin actul de identitate, în condițiile în care o astfel de atestare îi este necesară pentru asigurarea exercitării altor drepturi și libertăți ori pentru îndeplinirea unor obligații legale.

În considerarea celor precizate mai sus, raportat la propunerea legislativă supusă analizei, apreciem că modificarea prevederilor art. 28 alin. (1) lit. b) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, nu este necesară și oportună, aceasta îngrădind nu numai dreptul privind stabilirea reședinței, ci și cel de stabilire a domiciliului.

2. În ceea ce privește introducerea unui nou alineat în cuprinsul art. 31 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, apreciem că nu ar trebui condiționată înscrierea mențiunii privind stabilirea reședinței la o anumită adresă de îndeplinirea unor cerințe referitoare la numărul de persoane pe locuință sau la asigurarea unei suprafețe minimale, având în vedere că persoana este cea care solicită înscrierea mențiunii, astfel că are dreptul să decidă asupra condițiilor în care va locui.

Precizăm și faptul că lucrătorii de evidență a persoanelor nu au și nici nu ar putea avea atribuții referitoare la analizarea suprafeței locative a unei locuințe sau a numărului de persoane din locuința respectivă, în condițiile în care există multe situații în care unele dintre persoanele ce

figurează în Registrul Național de Evidență a Persoanelor la o adresă în realitate locuiesc la altă adresă, fără însă a solicita punerea în legalitate la adresa unde locuiesc, efectiv.

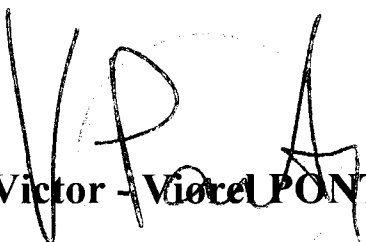
De remarcat este și faptul că actul de identitate reprezintă pentru orice persoană un document esențial, care permite exercitarea drepturilor și libertăților pe care i le conferă calitatea de cetățean român. Așadar, refuzul stabilirii domiciliului/reședinței reprezintă o măsură exagerată disproporționată sub aspectul consecințelor produse raportat la motivul refuzului.

Pe cale de consecință, în contextul în care nu se introduce un nou alineat în cuprinsul art. 31 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, considerăm că nu este oportună nici modificarea art. 43 lit. c) din același act normativ, astfel cum s-a propus.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Victor - Victor PONTA

**Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului**